

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 10. marts 2011
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2011-792-1615
Dok.: BBO41749

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 620 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 15. februar 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Gjerskov (S).

Lars Barfoed

/

Lennart Houmann

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 620 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren på baggrund af artiklen ”Overgreb på 8-årig ignoreres” i Dagbladet Køge den 22. november 2010 oplyse, om Statsforvaltningen har ret til at underkende en kommunes afgørelse, og tvinge et 8-årigt barn til samvær med barnets far imod barnets ønske?”

Svar:

I den artikel, der omtales i spørgsmålet, er der redegjort for en mormors oplevelse af en sag om samvær mellem hendes barnebarn og barnebarnets far. Det anføres bl.a. i artiklen, at drengen er infantil autist, og at kommunens familierådgivning, lægen, drengens specialskole og en psykolog har advaret mod samværet. Det fremgår endvidere, at sagen gennem flere år løbende har været behandlet ved statsforvaltningen, i fogedretten og landsretten. Statsforvaltningen har ifølge artiklen afvist at opheve samværet, og fogedretten samt landsretten har vurderet, at samværet skal gennemføres. Derudover anføres det, at statsforvaltningen har genoptaget sagen.

Justitsministeriet finder det rigtigst ikke at kommentere den konkrete sag nærmere.

Ministeriet kan dog generelt oplyse, at det følger af forældreansvarslovens § 19, stk. 1, at et barn har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos. Forældrene har et fælles ansvar for, at barnet kan bevare kontakten til begge forældre – uanset at de ikke lever sammen. Hvis forældrene ikke kan blive enige om en sådan kontakt, kan statsforvaltningen efter anmodning træffe afgørelse herom, jf. forældreansvarslovens § 21, stk. 1. Kommunen kan alene træffe afgørelse om samvær mellem et barn og dets forældre, når der er tale om et barn, der er anbragt uden for hjemmet efter kapitel 11 i lov om social service, jf. § 71 i lov om social service.

Det er et grundlæggende princip i forældreansvarsloven, at alle afgørelser efter loven skal træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, jf. forældreansvarslovens § 4. Det betyder, at der skal findes den bedst tænkelige løsning for hvert enkelt barn. Der skal således foretages en konkret og individuel vurdering af det enkelte barns forhold, herunder af barnets egen indstilling sammenholdt med den viden og det erfaringsgrundlag, der i øvrigt foreligger eller kan bibringes sagen. Statsforvaltningen kan i

forbindelse med oplysningen af sagen indhente oplysninger fra f.eks. barnets daginstitution eller skole, de sociale myndigheder og andre, der har relevante oplysninger om barnet.

Selv om det er lovens udgangspunkt, at barnet har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos, er der dog tilfælde, hvor det må antages, at det vil være bedst for barnet, at der ikke er samvær. Efter forældreansvarslovens § 21, stk. 4, er det således muligt at afslå at fastsætte samvær eller at ophæve et aftalt eller fastsat samvær. Afslag på eller ophævelse af samvær vil f.eks. kunne være begrundet i, at barnet er udsat for en række belastninger af psykisk, fysisk eller social karakter, som fører til en sådan udsathed hos barnet, at det vil være bedst for barnet, at der ikke er samvær.

Forældreansvarsloven skal ifølge lovens forarbejder evalueres i år. Evalueringen tager afsæt i lovens forarbejder, nyskabelser i loven samt i nogle af de temaer, som har været tilbagevendende i debatten om loven siden dens ikrafttræden. Blandt temaerne, som indgår i evalueringen, er bl.a. samvær og barnets perspektiv.